

overhaald om een officiële kennisgeving te sturen naar een buitenlands handelsregister, wordt nu ook wettelijk vastgelegd dat de griffie van de bevoegde rechtbank van koophandel het buitenlandse handelsregister op de hoogte brengt. Zij krijgt hiervoor een standaardformulier ter beschikking. Bij elektronische neerlegging gebeurt de kennisgeving rechtstreeks door de instrumenterende Belgische notaris.

David Haex
Advocaat Linklaters LLP

Rechtspraak/Jurisprudence

HOF VAN BEROEP GENT 28 JUNI 2010

VENNOOTSCHAPPEN

Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid – Kapitaal

Zaak: nr. 2009/AR/1858

Een verhuurder had tegen haar huurder, een vennootschap waarvan het maatschappelijk kapitaal was gezakt tot onder 6.200 EUR, een vordering tot ontbinding ingesteld op basis van artikel 333 W.Venn. Partijen stonden voor een vernieuwing van hun handelshuur. De verhuurder vreesde dat de huurder – gelet op haar precaire financiële situatie – geen stabiele handelspartner zou zijn die haar huurverbindenissen voor een nieuwe termijn van negen jaar correct zou kunnen nakomen. Op het ogenblik dat de verhuurder de vordering tot ontbinding instelde waren er echter geen achterstallige huurgelden verschuldigd door de huurder. De vraag stelde zich dan ook of de verhuurder het vereiste belang had bij het instellen van vordering tot ontbinding.

Het hof van beroep stelt dat het niet vereist is dat het belang uitsluitend daadwerkelijk te behartigen moet zijn via een procedure op basis van artikel 333 W.Venn. Ook voor een schuldeiser, een aandeelhouder of een concurrent bestaan andere mogelijkheden, wat niet belet dat zij als ‘belanghebbenden’ worden erkend in een procedure op basis van artikel 333 W.Venn. Het hof is van oordeel dat een partij die binnen het kader van een contractuele relatie op redelijke gronden vreest om te moeten verder handelen met een medecontractant die een vermogenstoestand heeft die volgens de jaarrekening laat vrezen dat hij zijn verbintenissen niet zal kunnen naleven, een ‘belanghebbende’ is in de zin van artikel 333 W.Venn.

HOF VAN BEROEP BRUSSEL 15 JANUARI 2010

VENNOOTSCHAPPEN

Bepalingen gemeen aan alle vennootschappen – Algemeen

Zaak: nr. 2010/06

Een verkoper van de aandelen van een aantal vastgoedvennootschappen had verkregen dat twee van de verkochte Belgische vennootschappen zich hoofdelijk en ondeelbaar borg stelden voor de verplichtingen van de koper onder de verkoopovereenkomst. De koper – een Luxemburgse vennootschap – beschikte zelf niet over de financiële middelen om de koopsom te betalen en had daarom een bankfinanciering bekomen. Deze financiering werd na enkele maanden verhoogd om de koper toe te laten een contractueel verschuldigd prijssupplement te betalen aan de verkoper. Op dat ogenblik was al duidelijk dat de koper in financiële moeilijkheden zat. Mede daarom had de bank van de bijkomende kredietverlening gebruik gemaakt om de twee voormelde verkochte Belgische vennootschappen als medeschuldenaars van de koper te betrekken onder de bankfinanciering. Een van de verkochte vennootschappen verstreekte ook een hypotheek ten gunste van de bank. De koper slaagde er maar in om slechts een deel van de koopprijs te betalen. De twee Belgische vennootschappen die zekerheden hadden verstrekt, konden hun aangegane verbintenissen ten aanzien van de koper en de bank niet nakomen en werden failliet verklaard.

Het hof van beroep gaat enigszins verrassend niet verder in op de problematiek van financiële steunverlening (art. 629 W.Venn.) door de twee Belgische dochtervennootschappen aan de koper (hun nieuwe moedervennootschap). In plaats daarvan verkiest het hof om de verhouding tussen het vennootschapsbelang en het groepsbelang in de context van vennootschappen in financiële moeilijkheden scherp te stellen. Over de zekerheden die de Belgische dochtervennootschappen aan de bank hadden verstrekt, stelt het hof dat een bankier die een krediet verstrekt aan een onderneming in moeilijkheden uiterst voorzichtig moet zijn in geval van zekerheidstelling door een dochtervennootschap van de kredietnemer. De bankier dient in het bijzonder na te gaan of de engagementen aangegaan door de dochtervennootschap in diens belang zijn. In casu was de koper een lege doos die enkel diende om de aankoop van de vastgoedvennootschappen te verichten. Het hof oordeelt dan ook dat een bankier een fout begaat door, zelfs op onrechtstreekse wijze, de middelen van een dochtervennootschap als zekerheid te aanvaar-